

Retten derhos den stadig tiltagne Forbindelse med Udlandet, særlig med Sverrig, som et Moment, der ligeledes maa tillægges en ikke ringe Betydning i den omhandlede Henseende.

At Rettens ovennævnte Indstilling, uagtet det Tryk, som nu har fremkaldt samme, naturligvis i længere Tid er blevet følt, dog ikke er fremkommen tidligere, har, som af Retten anført, sin Grund i, at Retten ikke vilde fremkomme med en saadan, saalænge den kunde undgaaes ved den yderste Brug af Rettens Kræfter. I afvigte Efteraar fremkaldte imidlertid en Skrivelse fra Politidirektøren i Kjøbenhavn, hvori Justitiarii Opmærksomhed henleedes paa den Sagsomhed, hvormed Forretningerne fremmedes ved den offentlige Politiret (et Uddrag af denne Skrivelse er trykt som Bilag 2), en Undersøgelse, af hvilken det fremgik, at en Gjenoprettelse af den midlertidig neblagte 2den Afdeling for offentlige Politisager var paatrængende nødvendig, men tillige at Saadant umulig lod sig iværksætte med de Kræfter, hvorover Retten nu raader, uden paa en utilfredselig Maade at skabe Rettens vigtigere Opgaver. — Naar dernæst Retten, ved nu, til Afhjælpning af Hindringerne for Sagernes hurtige og behørigge Fremme og under Henviisning til, at det Personale, der fandtes nødvendigt i 1863, selvfølgelig ikke kan være tilstrækkeligt nu, da Arbejdet i Retten er steget til henimod det dobbelte af, hvad det den Gang forudsattes at ville være, at foreslaa dette Personale forøget, dog ikke har andraget paa en større Forøgelse af samme, uagtet Arbejds Tiltagen, som berørt, ikke kan anses som en Virkning af forbigaaende eller i Standsning værende Tilstande, og det saaledes turde være mindre sandsynligt, at den foreslaaede Udvidelse af Rettens Personale længe skulde være tilstrækkelig, saa beror dette, som af Retten anført, paa, at den har ment at burde indskrænke sig til det for Tiden absolut Nødvendige, saa at det i det Mindste forsøges, om der ved den foreslaaede Forøgelse af Personalet foreløbig kan raades Bod paa den Retten manglende Arbejdskraft.

I Henshold til de Justitsministeriet af Kjøbenhavns Kommunal- og Politiret saaledes forelagte Oplysninger om den overordentlige og vedvarende Stigning af Rettens Forretninger og om de betydelig forøgede Krav, som der derved stilles til Rettens Arbejdskraft, maa Ministeriet saavel af Hensyn til de Krav, som Sagernes hurtige og behørigge Fremme baade i Retshaandhævelsens og de Tiltales Interesse stille, som for at forhindre en Overbebyrdelse af Rettens Personale, anse en Forøgelse af dette for paatrængende nødvendig, og da de af Retten i saa Henseende gjorde Forslag efter Ministeriets Overbevisning maa anses for begrænsede til det mindst mulige, har man troet ganske at kunne lægge disse til Grund ved Udarbejdelsen af Forslagets § 1, idet Ministeriet, ogsaa heri i

Overensstemmelse med Rettens Forslag, tillige foreslaar, at der gives Rettens Justitiarius aldeles frie Hænder til at ordne Afdelingernes Arbejde, efter som det kun under denne Forudsætning tør antages, at den foreslaaede Forøgelse af Rettens Personale kan være tilstrækkelig.

I Forbindelse med det ovenomhandlede Forslag har Kriminal- og Politiretten endvidere indstillet, at Bestemmelsen i Loven af 11te Februar 1863 § 5 — hvorefter Behandlingen af offentlige Politisager er mundtlig og offentlig, dog at Dommeren, naar en Sags særegne Bestaffenhed dertil giver Anledning, kan ved Kjendelse, som offentlig affiges, bestemme, at den skal foretages for lukkede Døre — undergaar en yderligere Indskrænkning med Hensyn til Sager angaaende egentlige Forbrydelser, begaaede af Børn under 15 Aar, saaledes at disse Sager for Fremtiden kunne foretages for lukkede Døre, idet Retten i saa Henseende har fremhævet, at det i de allerfleste Tilfælde maa anses for uundværdigt haardt, at disse Børn mere end vogne Forbrydere skulle fremstilles offentlig, ligesom det vistnok ogsaa ofte over en skadelig Indvirkning baade paa de paagældende Børn selv og gennem det smittende Exempel, endnu mere paa andre Børn, hvilket netop for Tiden er af ikke ringe Betydning paa Grund af den stærke Tiltagen af Forbrydelser, begaaede af Børn.

Endelig har Retten derhos indstillet, at der i Lighed med hvad der i Tilleg til Politivedtægten for Kjøbenhavn af 18de Januar 1869 angaaende en forandret Affattelse af Sammes § 91 af 11te November 1871 er foreskrevet med Hensyn til Sager angaaende Forseelser imod den nævnte Politivedtægt (jfr. Lov indeholdende Bestemmelser om Politiet udenfor Kjøbenhavn af 4de Februar 1871 § 14) ogsaa i Sager angaaende andre Lovovertrædelser, begaaede af Børn under 15 Aar, forsaavidt disse i Følge Lovens § 2 blive at behandle som offentlige Politisager, gives Dommeren Afgang til, naar Omstændighederne tale for en saadan Afgjørelse, at slutte Sagen med, at Forældrene eller de, som træde Barnet i Forældres Sted, til Retsprotokollen erklære sig villige til at tildele Barnet en legemlig Revselse i Hjemmet, efter Omstændighederne under den nærmere Betingelse, at Revselsen bliver at tildele under Tilfyn af en ved Politiet Ansat.

Da Justitsministeriet er saa langt fra at nære nogen Betenkelighed ved ogsaa at tage disse tvende Rettens Indstillinger til Følge, at Ministeriet endog med Hensyn til det første Punkt har troet at burde gaa endnu et Skridt videre og foreslaa, at alle Sager angaaende egentlige Forbrydelser, begaaede af Børn, skulle foretages for lukkede Døre, har man optaget de dertil sigtende Bestemmelser henholdsvis i Forslagets § 2 og dets § 3.